

СЛОВО МЕРА

ОСНОВНИЙ АКЦЕНТ – БЕЗПЕКА ЖИТЕЛІВ ГРОМАДИ

За час війни переважна більшість людей переглянула своє ставлення до питань безпеки. Ми добре вивчили правила «двох стін» та необхідності перебувати в укриттях під час повітряних тривог. У Боярській міській територіальній громаді нині використовуються захисні споруди цивільного захисту – протирадіаційні укриття та сховища, а також об'єкти тимчасового укриття.

Одним з пріоритетних завдань є створення умов для повноцінного облаштування та обладнання існуючих укриттів та будівництво нових.

Про роботу міської влади щодо облаштування укриттів у закладах освіти громади розповідає Боярський міський голова Олександр Зарубін.

«Ми ведемо системну роботу щодо посилення безпеки жителів громади і, зокрема, дітей. Маємо приємну новину – нам вдалося залучити кошти з обласного бюджету на капітальний ремонт бомбосховища у БАЛ «Престиж» і будівництво нового укриття в БАЛ «Лідер». Це означає, що кінця року ці об'єкти будуть готові до експлуатації і з міського бюджету на це не буде витрачено жодної копійки.

Ми розуміємо, що в момент нагальної необхідності найпростішими укриттями можуть стати дві глухі стіни і підвальні приміщення. Але згідно з сучасними нормативами, облаштувати повноцінне укриття в підвалі багатоповерхового будинку нині неможливо.

На початку війни для використання підвальних приміщень існуючих будівель ми відкривали декларації про проведення капітальних ремонтів. Нині ця процедура виконується за іншим протоколом та з іншими вимогами.

Приміщення, які не зовсім відповідають встановленим нормам, будуть облаштовуватися шляхом проведення капремонтів, а потім через комісію ДСНС визначати їх як найпростіші укриття. Закон дає мало можливостей, щоб використовувати існуючі приміщення з цією метою, а будівництво повноцінних укриттів вимагає величезного фінансування. Тому ми зосередили головну увагу на облаштуванні укриттів у закладах освіти. Це дозволить нині

використовувати їх для безпеки дітей та жителів, а після війни – для організації навчально-го процесу.

Тепер докладніше про укриття, в яких вже проведено основні роботи та триває їх подальше облаштування.

Ремонт укриттів ведеться на багатьох локаціях.

У БАЛ «Престиж» на об'єкті вже працює підрядник і ведуться демонтажні роботи так, щоб частина укриття залишалася доступною для населення. До початку вересня плануємо здати три укриття і почати ремонт того, яке використовується зараз. Загалом укриття у БАЛ «Престиж» після проведення всіх робіт зможе вміщати приблизно 1500 осіб.

Шляхом співфінансування обласного та міського бюджетів у БАЛ «Лідер» вже створено невелике укриття на 80 осіб у підвальному приміщенні під харчоблоком. Там встановлено інклюзивний санвузол, виконані вимоги щодо доступності укриття тощо. Ще передбачається облаштування зливової каналізації, щоб відводити від укриття воду, а також провести певні роботи щодо благоустрою.

Попереду – будівництво великого протирадіаційного укриття на території шкільного стадіону коштом обласного бюджету. Це укриття буде розраховано приблизно на 600 дітей. Іще тривають тендерні процедури. Планується до кінця року за сприятливих умов завершити будівництво.

Це нове укриття відповідатиме новим стандартам і буде облаштоване всім необхідним для тривалого перебування людей.

Завершується проведення експертизи проекту будівництва укриття, розрахованого на понад 700 дітей, у Боярській ЗОШ № 1. Проект враховує і потреби щодо реконструкції будівлі школи. Готуємося до проведення тендеру.

Розпочинаються роботи щодо проектування укриття в дитсадку «Берізка» з розрахунковою потужністю понад 200 осіб.

У дитячому садку «Віночок» у с. Тарасівка коштом міського бюджету вже виконано основні роботи щодо облаштування укриття. За фінансування U-LEAD там встановили вентиляцію, виконали гідроізоляцію периметру і провели косметичні роботи.

У дитсадку «Котигорошко» (раніше – «Іскорка») завершені роботи, і укриття використовується за призначенням. У подальшому плануються роботи з поліпшення умов користування закладом, а також прилеглої території до укриття.

У Тарасівському академічному ліцеї вже завершуються роботи з облаштування укриття коштом обласного бюджету у співфінансуванні з міським бюджетом. Технічно це укриття вже використовується. Воно розраховане на 400 осіб.

Нині там зроблено три великі укриття. Два підсобних примі-

щення, які в подальшому будуть використовуватися як роздягальні, основні зали для занять спортом. Усе зроблено відповідно до вимог щодо доступності: встановлені підйомники, двері, системи вентиляції, опалення, освітлення. Планується встановити ще один інклюзивний санвузол у частині, де будуть проводитися спортивні заняття. А також додати ще одне приміщення у добудові, у разі подальшого фінансування з обласного бюджету, а також провести благоустрій території.

Вже завершується будівництво найпростішого укриття на 150 осіб з врахуванням вимог доступності для всіх груп населення у Дзвінківській філії Забірського ОЗО. Там будується окреме нове укриття за кошти обласного та міського бюджетів.

На жаль, маємо непросту ситуацію у проведенні капремонту укриття в ЗДО-ЦРД «Джерельце». Замовником робіт виступає Державний фонд регіонального розвитку. Нині відкрито кримінальну справу на підрядника, який виконував будівельні роботи. Доки прокуратура не сформує справу і не надасть висновків про нанесення збитків та проведення експертизи, замовник не може продовжувати ремонт. Звісно, доведеться проводити зміну підрядника. Сподіваємося, що після висновку експерта за згодою прокуратури замовник зможе продовжувати роботи.

Окрім закладів освіти триває процес проведення капремонтів у підвальному приміщенні КЗ «Культурно-мистецький центр БМР».

Також заплановано зробити капремонт двох протирадіаційних укриттів у КНП «ЛІЛ БМР».

Трохи про ремонт доріг.

3 5 квітня розпочато ямковий ремонт по центральних вулицях м. Боярка. Силами підрядних організацій проводиться ямковий ремонт на 23 вулицях міста. Другорядні вулиці з твердим

асфальтним покриттям будуть ремонтувати на початку травня.

Проведення ямкового ремонту доріг у селах Боярської міської територіальної громади виконуватимуть працівники КП «Громада».

КП «БГВУЖКГ» ремонтуватимуть дороги у селах Забір'я, Княжичі та Жорнівка.

Про ЦСПР

Новина про відмову у подовженні дії договору оренди Центру соціально-психологічної реабілітації, який понад 20 років допомагав, підтримував, об'єднував, надихав і опікувався, сколихнула всю громаду.

Я особисто зацікавлений у збереженні Центру та його розвитку. Потреба соціально-психологічної реабілітації військових і цивільних щодня зростає. І підтримка такого Центру, який має досвід і висококваліфікованих працівників, так само на часі, як і допомога військовим на лінії зіткнення.

Пошук нового приміщення для Центру соціально-психологічної реабілітації знаходиться під моїм особистим контролем. Я запевняю працівників Центру і жителів громади, що вже незабаром ми всі разом допомагатимемо облаштовувати нове приміщення Центру.

16 квітня зустрівся з в. о. директором Центру соціально-психологічної реабілітації Ольгою Драч та представниками Центру.

До участі також долучились перша заступниця Тетяна Кочкова, профільна заступниця Наталія Ульянова та керівник Боярської ЛІЛ Володимир Плячек.

Запевнив керівництво Центру, що громада зацікавлена у продовженні його діяльності, а також обговорили можливі варіанти подальшого розміщення закладу.

Працюємо далі.

Ми обов'язково збережемо Центр для громади і людей, яким він допомагав і допомагає».

БОЯРСЬКА МІСЬКА РАДА ШУКАЄ В СВОЮ КОМАНДУ ПРОЄКТНОГО МЕНЕДЖЕРА

ШУКАЄМО МЕНЕДЖЕРА ПРОЄКТІВ У НАТХНЕННІ КОМАНДУ

Ми чекаємо саме на тебе, якщо ти:

- активний і креативний,
- легко комунікуєш,
- вмієш працювати в команді,
- орієнтований на результат,
- розумієш англійську,
- готовий навчатися.

Надсилай резюме

+38067 688 1144
+38095 111 9263 (WhatsApp)

НЕ МИНАЄ БІЛЬ ВТРАТИ

19 лютого 2024 року поблизу селища Новодонецьке Волноваського району Донецької області загинув стрілець — помічник гранатометника, головний сержант **Андрій Козленко**.

Андрій Сергійович Козленко народився 5 березня 1976 р. у с. Княжичі, у рідному селі закінчив середню школу. Проходив військову строкову службу, потім залишився служити у Національній гвардії України.

Вищу освіту здобув у Академії Міністерства внутрішніх справ у Києві.

Працював у Києво-Святошинському районному відділі поліції дільничним інспектором. Вийшов на пенсію за вислугою років.

Мобілізований на військову службу 13 червня 2023 Фастівським РТЦК та СП. Проживав до мобілізації разом з батьками у с. Жорнівка. Має неповнолітню доньку.

6 вересня 2022 року у м. Соледар Донецької області під час виконання бойового завдання загинув стрілець **Віталій Лукашенко**.

З 9 вересня 2022 року військовика вважали зниклим безвісти.

Потім за експертизою ДНК стало відомо, що Віталія Лукашенка було поховано у Дніпропетровській області як тимчасово невідомого захисника України. Лише 29 грудня 2023 року був ідентифікований слідчими Краматорського РУП ГУНП в Донецькій області за результатами генетичної експертизи.

Віталій Анатолійович Лу-

кашенко народився 28 червня 1987 року у м. Боярка. Закінчив Боярську ЗОШ № 1. Працював столяром на приватному підприємстві у с. Глеваха.

З початку повномасштабного вторгнення вступив до Боярського ДФТГ ім. Є. Коновальця. На війну пішов добровольцем 8 серпня 2022 року, долучившись до однієї з бригад Регіонального управління Сил ТрО «Північ» Збройних Сил України.

У Віталія залишилась неповнолітня донька 2011 р. н.

24 березня 2024 року, захищаючи територіальну цілісність України на сході нашої держави — в Донецькій області — помер заступник командира роти ударних безпілотних авіаційних комплексів капітан **Сергій Вацко**.

Сергій Михайлович Вацко народився 31 жовтня 1974 року у с. Мостище Калуського району Івано-Франківської області. Закінчив Калуську школу № 7. Вищу освіту за спеціальністю електропостачання та енергозбереження здобув у Івано-Франківському державному технічному університеті нафти і газу.

1997-2001 рр. працював машиністом технологічних компресорів, майстром енергопостачання у Боярському ЛВУМГ.

З 2001 по 2014 — інженер відділу головного енергетика, а згодом інженер I категорії високовольтної електротехнічної лабораторії Виробничого ремонтно-технічного підприємства (ВРТП) «Укргазенергосервіс».

У березні 2014 пішов добровольцем захищати незалежність нашої держави. З березня 2014 р. по березень 2015 р. — заступник командира батареї у 72 ОМБр, працював з БМ-21 «Град». Його бойовий шлях проходив через Луганщину (Свердловськ (нині Довжанськ), Ровеньки, Дякове), південний котел та Донеччину (Амвросіївка, Волноваха, Маріуполь).

31 грудня 2014 року отримав позачергове звання капітана. У березні 2015 року демобілізований.

Повернувся в Боярку на попереднє місце роботи, працював провідним інженером

групи енергетики та ремонту енергетичного обладнання сервісної філії Укртрансгаз — Оператор газосховищ України. Брав активну участь у громадсько-суспільному та політичному житті Боярки.

З початком повномасштабного вторгнення 24.02.2022 року пішов добровольцем на передову. Сергій навіть не встиг змінити посвідчення офіцера запасу на чинне посвідчення, адже вже 25 лютого був на передовій як капітан одного з підрозділів 72 ОМБр ім. Чорних Запорозжів.

Дружина та троє синів втратили чоловіка та батька.

Боярська громада втратила безкомпромисного суспільно-політичного діяча і великого патріота.

2 лютого 2024 року поблизу села Роботине Пологівського району Запорізької області під час виконання бойового завдання, мужньо виконавши військовий обов'язок, загинув **Володимир Борисенко**. У своїй військовій частині був командиром 3 механізованої роти 1 механізованого батальйону.

Володимир Валерійович Борисенко народився у сім'ї корінних боярчан 29 липня 1981 року. Закінчив Боярську ЗОШ № 3 у 1997 році. 2002 року отримав вищу освіту на лісгосподарському факультеті Національного університету природокористування та біоресурсів та, закінчивши військову кафедру, мав звання офіцера.

Працював лісничим лісової дільниці ВП НУБІП України «Боярська лісова дослідна станція», інженером Центру національної інвентаризації лісів ВО «УКРДЕРЖЛІСПРОЕКТ». Робоче місце та всі документи Володимира було знищено окупантами під час збройного наступу на Ірпінь. Війна перекреслила все його мирне життя.

Мобілізований на військову службу 9 березня 2023 року Фастівським РТЦК та СП.

У Володимира Борисенка залишилися троє неповнолітніх дітей: дві доньки — 2011 р. н. та 2014 р. н., а також син — 2009 р. н.

Володимир був небабдужою, доброю, чуйною, по-

рядною людиною. Завжди приходив на допомогу рідним чи друзям, коли бачив у цьому потребу. Впродовж 20 років доглядав батька — інваліда I групи, мати теж потребувала невинного догляду.

Непоправна втрата лягла страшним тягарем на родину Володимира.

17 березня 2024 року поблизу с. Кам'янське Запорізької області під час мінометного обстрілу загинув головний сержант мотопіхотного взводу **Максим Собко**.

Максим Андрійович Собко народився 2 січня 1986 року у Києві. 2003 року закінчив Боярську ЗОШ № 5. Вищу освіту за спеціальністю інженер здобув у Національному авіаційному університеті.

Жив і працював у Боярці.

З перших днів повномасштабного вторгнення допомагав облаштовувати блокпости, але найбільшим його бажанням було піти на фронт. І він без вагань став на захист країни.

Макс був наполегливим, невгамовним, непосидючим, принциповим, але дуже добрим. Мав унікальне почуття гумору і великі плани на майбутнє. Він наголошував, що рух — це життя і мріяв жити до 100 років.

Непоправної втрати зазнав колектив одного з найбільших підприємств критичної інфраструктури Боярської громади — КП «БГВУЖКГ».

Раптова смерть обірвала життя **Андрія Басалає**, слюсаря з ремонту устаткування теплових мереж котельні по вул. Соборності, 49-А.

Андрій Миколайович Басалай народився 24 липня

1978 року в м. Київ. Закінчив Київську ЗОШ № 279. Отримав спеціальність слюсаря-сантехніка та електрозварювальника в СПТУ-5. Здобув вищу освіту в Національному аграрному університеті, отримав диплом магістра за спеціальністю інженера з охорони праці.

1996-1998 — проходив строкову службу в лавах ЗСУ. У 2015-2017 рр. безпосередньо брав участь в Антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей. Трудову діяльність розпочав з 2006 року. Працював на різних посадах у ТзОВ «Торговий дім «Вассма», ТОВ «Водостічні системи».

З 2018 року працював у КП «БГВУЖКГ». У колективі Андрія поважали як відповідального і дисциплінованого працівника. Він умів проявити ініціативу та знайти правильне рішення в питаннях, що стосувалися його професійної діяльності.

Пішов із життя захисник України, мужній воїн, справжній патріот, житель с. Забір'я **Сергій Петрович** (позивний «Кіпіш»).

Сергій Адамович Петрович народився 28 квітня 1985 року у с. Озерськ Дубровицького району Рівненської області. Із перших днів повномасштабного вторгнення добровольцем став на захист України.

Сергій безстрашно боровив рідну землю. Під час перестрілки у близькому бою під Авдіївкою отримав поранення. Пройшов лікування і реабілітацію у госпіталі.

На жаль, 13 березня 2024 року, перебуваючи на лікуванні вдома, життя 38-річного Героя обірвалося.

Без батька залишилися двоє синів: Віктор і Тимофій.

ЧЕСТЬ І СЛАВА ПОЛЕГЛИМ ЗАХИСНИКАМ

Позачергова 51 сесія Боярської міської ради розпочалася з урочисто-болючої церемонії — вручення рідним полеглих Героїв, жителів Боярської громади орденів «За мужність» III ст.

Солдат Данііл Лисенко удостоєний нагороди (посмертно) відповідно до Указу Президента України № 746/2023 від 10 листопада 2023 року за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

Старшина Володимир Белов удостоєний нагороди (посмертно) відповідно до Указу Президента України № 359/2022 від 22.05.2022 р за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі.

Боярський міський голова

Олександр Зарубін у присутності депутатів Боярської міської ради вручив нагороди: батьку Даніїла — Тарасу Лисенку, а також батьку Володимира — Олегу Мерві і сестрі — Анні Потилчак.

За цими орденами — пекучий біль, гіркі сльози і невимовний біль втрати.

Даніїл Лисенко, сапер відділення розмінування інженерно-дорожнього взводу, загинув 11 березня 2023 року поблизу м. Кремінна Северодонецького району Луганської області.

Народився 1 серпня 2000 року в місті Боярка. Навчався у Боярській ЗОШ № 2 та у Боярській ЗОШ № 1. Закінчив Київський геологорозвідувальний технікум, коледж Інформаційних технологій та землевпорядкування НАУ. На військову строкову службу призваний 7 жовтня 2020 року. Через рік пішов служити за контрактом.

З перших днів повномасштабної війни на фронті. Мав ви-

соку мотивацію до військової служби та професійного самовдосконалення.

Володимир Белов загинув 11 червня 2021 року поблизу с. Водяне Покровського району Донецької області внаслідок осколкового поранення, несумісного із життям.

Народився 28 липня 1984 року у м. Шевченко (Казахстан). У 9-річному віці разом з родиною переїхав до України. Закінчив Забірську ЗОШ, вищу освіту здобув у НАУ. Працював у житлово-комунальному господарстві. У 2015 році вирушив на Донбас захищати землю, що стала йому рідною. Служив у лавах 128 окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади. Виконував обов'язки старшого взводного опорного пункту.

За 6 років на війні Володимир пройшов чимало боїв. Зокрема, воював поблизу Михайлівки, Пісків, Зайцевого, Гранітного, Чермалика, Водяного.

Боярський міський голова Олександр Зарубін 20 лютого 2024 року на початку пленарного засідання позачергової сорок дев'ятої сесії Боярської міської ради передав сестрі загиблого воїна державну нагороду — медаль «За військову службу Україні», удостоєного посмертно.

Відповідно до указу Президента України Володимира Зеленського № 433/2023 від 18 липня 2023 року, за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку солдата Сеїтязяєва Ісмета Сеїта-Ібрамовича нагороджено (посмертно) медаллю «За військову службу Україні».

Депутати Боярської міської ради та всі присутні на сесії стоячи вшанували загиблого Героя.

4 квітня 2023 року внаслідок отриманих в зоні бойових дій вибухових та осколочних травм помер Сеїтязяєв Ісмет.

Народився 24 січня 1985 року у місті Кримськ Краснодарського краю. 1990 року родина Ісмета

переїхала до Криму.

Навчався в Сімферополі. Отримав освіту за спеціальністю повар-кондитер. Працював переважно барменом.

З 2021 року проживав із старшою сестрою в м. Боярка. Займався транспортними перевезеннями, працював водієм.

З вересня 2022 року захищав Україну у лавах ЗСУ. Мріяв звільнити Крим та повернутись до батьків.

Світла пам'ять та вічна слава Герою!

ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОІВ ОБ'ЄДНУЄ

Черговим етапом облаштування Алеї пам'яті Героїв ознаменувався Міжнародний день вдячності волонтерам, який припав на сонячну і теплу днину 20 квітня.

Алея пам'яті Героїв — це особливе місце в боярському парку Перемоги, де кожен може подякувати Захисникам і Захисницям за найдорожче — життя.

Алея з'явилася минулого року завдяки ініціативі Олени Шевченко, яка розробила проєкт та залучила до його реалізації родичів загиблих Героїв, волонтерів, спонсорів та благо-

дійників. Її урочисте відкриття відбулося наприкінці серпня 2023 року. 20 жовтня того ж року учасники великої толоки провели озеленення Алеї.

11 квітня 2024 року виконано роботи щодо встановлення та монтажу системи зрошення зелених насаджень на клумбах біля Алеї пам'яті Героїв. А через тиждень учасники наступної толоки провели мульчування зелених насаджень.

Як розповіла ініціаторка цього проєкту Олена Шевченко, «у День вдячності волонтерам, за давнім звичаєм, волонтери волонтерили. Цього дня ми провели мульчування обох

клумб загальною площею 500 м кв., тобто видалили бур'яни та розсипали підготовлену кору (мульчу) поміж висадженими торік рослинами. Кошти на мульчу у сумі 25 тис грн. частково зібрані родинами загиблих Героїв (19 тис грн). Решту — 6 тис грн. мені як засновниці Алеї пам'яті вдалося отримати від Фонду Боярської громади у вигляді гранту», — розповіла пані Олена.

За всіма цими справами — величезна праця численних активістів та волонтерів. Зокрема, «зелену» частину праці, а також монтаж та підключення системи крапельного зро-

шення взяли на себе подружжя Юлії та Геннадія Рашковських разом з благодійною організацією БФ «Реабілітаційні сади».

Благодійники надали посадковий матеріал, який волонтери разом з родинами загиблих Героїв посадили минулої осені. Було розроблено проєкт системи зрошення зелених насаджень. У відповідь на звернення членів родин полеглих Героїв, за сприяння Боярської міської ради восени 2023 року працівники КП «Боярка-Водоканал» здійснили роботи щодо підведення води до Алеї. Систему крапельного зрошення надав головний спонсор — Андрій Горчинський (магазин сантехніки «Водомет»).

Слова вдячності з іменами всіх, хто долучився до створення та облаштування Алеї пам'яті Героїв, могли б зайняти шпальти всієї газети. Адже потрібна ініціатива та хороша ідея — це камінь, кинутий в озеро. Від його удару розходяться кола, залучаючи зусилля все більшої кількості людей.

Олена Шевченко сподівається виграти грант на придбання кущів троянд. Їх посадка на клумбах Алеї передбачена проєктом. На жаль, війна продовжує зрізати золоте колосся — наших Захисників. Тож

кількість банерів з портретами Героїв буде збільшуватися. «Нині два портрети знаходяться у роботі, — ділиться Олена Шевченко. — Засмучує низька якість фотографій, це дещо затримує роботу. Хочу зауважити, що виготовлення банерів та металевих конструкцій — це робота двох благодійників: Валерія Шарапова та Володимира Вольського».

Нині цей куточок у парку Перемоги привертає увагу перехожих портретами наших захисників — полеглих Героїв Боярської громади. Це Алея, де пам'ять про Героїв набуває не абстрактного, а матеріалізованого вигляду. Це місце, де зусилля багатьох людей об'єднують нас.

ПРОЗОРА ВІДБУДОВА

Громадська організація «Фундація інституційного розвитку» (далі — Фундація) у співпраці з Міністерством розвитку громад, територій та інфраструктури України вже 6 місяців реалізує проект «Прозора відбудова громад: інструменти залучення громадськості» (далі — проект) у Боярській міській територіальній громаді за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». Детальніше про результати цієї співпраці в інтерв'ю виконавчої директорки Фундації та головної спеціалістки з питань запобігання та виявлення корупції виконавчого комітету Боярської міської ради.

Виконавча директорка Фундації Катерина Дацко:

- **Якою була загальна мета проекту та чи вдалося досягти поставлених завдань?**

- Метою проекту було надати Боярській міській територіальній громаді інструменти забезпечення підзвітності та прозорості в процесі прийняття рішень органом місцевого самоврядування (далі — ОМС), підвищити професійний рівень антикорупційних уповноважених інших ОМС регіону пілотної громади.

Мета проекту була досягнута через виконання наступних завдань:

- проведення моніторингу стану антикорупційної роботи в громаді;

- оцінка корупційних ризиків у діяльності Боярської міської ради;

- розробка антикорупційної програми;

- удосконалення системи комунікації представників влади з жителями громади, зокрема, через розробку Комунікаційної стратегії.

Звісно, оцінити ці результати в короткостроковій перспективі важко. Ми будемо спостерігати, як ці інструменти впроваджуватимуться та як покажуть свою ефективність. Разом з тим, ми вдячні керівництву Боярської міської територіальної громади за їх відкритість та готовність до змін, тому наша співпраця буде продовжуватись і після завершення проекту.

- **З якими викликами та складнощами ви зіштовхнулися під час реалізації проекту?**

- Більшість заходів проекту були направлені на запобігання корупції, що є досить чутливою темою. Основною складністю стало те, що як працівники органу влади, так і жителі громади були необізнані в питаннях управління корупційними ризиками, тому експерти вимушені були подолати стереотип, що корупційний ризик — це вже корупція. Визнання ризику,

його включення до реєстру ризиків та розробка заходів мінімізації — це вже крок вперед до протидії корупції, підзвітності та готовності представників влади до відкритого діалогу із суспільством.

Серед викликів можна також навести те, що громада зараз на шляху створення Стратегії розвитку громади, в основу якої мають бути закладені принципи розробки програмних документів у межах проекту, зокрема Антикорупційна програма та Комунікаційна стратегія.

- **Які вдалося виявити потенційно вразливі до корупції функції, процеси (підпроцеси) в Боярській міській раді та які інструменти впливу ви пропонуєте впровадити?**

- Потенційно вразливі до корупції функції та процеси — це ті, де є процес розпорядження коштами та прийняття стратегічних рішень. Тому ризики з найвищим ступенем ймовірності виявлені у сфері публічних закупівель, управління земельними ресурсами та комунальним майном.

Інструменти впливу — це заходи, направлені на підвищення підзвітності цих процесів шляхом використання цифрових інструментів:

- автоматизована перевірка контрагентів, для чого Боярська міська рада у межах проекту отримала доступ до використання онлайн-платформи «YouControl». Навчання на цій платформі пройшли антикорупційна уповноважена та уповноважений із закупівель органу;

- публікація на офіційному вебсайті органу інформації щодо структури бюджету громади, через онлайн-ресурси «відкритих бюджетів»;

- вчасне інформування та надання повної інформації на вебсайті громади щодо управління земельними ресурсами, зокрема, просторових планів з використанням геоданих, реальних фотографій тощо.

З повним переліком ризиків та заходів впливу на них неза-

баром можна буде ознайомитися в проекті Антикорупційної програми громади, яка буде опублікована на вебсайті міської ради та винесена на громадське обговорення. Закликаємо громадськість доєднуватися до її обговорення.

Також вдалося поспілкуватися з головною спеціалісткою з питань запобігання та виявлення корупції виконавчого комітету Боярської міської ради Оленою Нардековою та почути її враження від реалізації проекту в громаді.

- **Як працівники органу відреагували на початок оцінки корупційних ризиків?**

- Посадові особи виконавчих органів Боярської міської ради переважно добре відреагували на початок оцінки корупційних ризиків. До складу робочої групи були залучені представники майже всіх управлінь, відділів, секторів для кращого опису процесів та функцій Боярської міської ради й виявлення корупційних ризиків.

- **Чи залучалася громадськість до процесу оцінки корупційних ризиків Боярської міської ради та створення Антикорупційної програми? Яким чином?**

- Членом робочої групи з оцінки корупційних ризиків нашої громади став голова Громадської організації «Ревізор», який брав активну участь у процесі оцінки корупційних ризиків. На жаль, більше за-

явок на участь в оцінці та створенні програми не надійшло, не дивлячись на публікації на сайті громади та в соціальних мережах.

Варто відзначити, що думка жителів громади врахована завдяки проведеному опитуванню, результати якого були проаналізовані членами робочої групи під час формування реєстру ризиків. Крім цього, найближчим часом проект Антикорупційної програми буде представлений на сайті громади та сподіваюся, що активність громадськості в її обговоренні буде високою.

- **Які очікування представників влади від впровадження Антикорупційної програми?**

- Ми впевнені, що реалізація Антикорупційної програми дасть змогу підвищити рівень довіри інвесторів, міжнародних партнерів, кінцевих бенефіціарів та інших ділових партнерів до Боярської міської територіальної громади, створити привабливі умови для співпраці, а також збільшити прозорість та значно підвищити ефективність нашої діяльності. Треба вже сьогодні думати про організацію належного процесу для післявоєнного відновлення України.

Матеріал підготовлено за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

Матеріал представляє позицію авторів і не обов'язково відображає позицію Міжнародного фонду «Відродження»

НАСІННЯ ПЕРЕМОГИ

З 4 квітня в пунктах видачі насінневого матеріалу жителі Боярської громади

(пільгові категорії громадян та внутрішньо переміщені особи) мали змогу отримати посадкові набори овочів.

Подія відбувалась у рамках ініціативи «Насіння перемоги» проекту «Згуртовані громади», який реалізує Всеукраїнська асоціація громад за підтримки Програми USAID аграрного та сільськогосподарського розвитку - АГРО.

Насіння було доставлено Всеукраїнською асоціацією громад через ХАБи, організовані в областях, а також адресно посилками у співпраці з Гуманітарною Новою поштою.

Загалом надійшло 498 наборів від жителів Боярської громади. Набори можна було отримати у пунктах видачі у Боярці, Тарасівці, Малютянці, Забір'ї, Княжичах, Новосілках та Дзвінковому.

До набору входило насіння моркви, цибулі, томатів, петрушки і салату.

ОПЛАТА ПО-НОВОМУ

Сектор цифровізації Боярської міської ради, відділ бухгалтерського забезпечення та Управління «ЦНАП» розробили QR-код для сплати адміністративних послуг за допомогою QR-коду через додаток Приват24.

Даний QR-код буде розміщено у відокремлених робочих місцях та територіальних підрозділах ЦНАПу.

Усього в кілька кліків можна оплатити такі послуги:

- державна реєстрація шлюбу,
- витяг з Державного земельного кадастру,

- адмінзбір за проведення державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців,

- адмінзбір за проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень,

- скорочення термінів надання послуг у сфері ДРРП.

НОВІ ТАРИФИ КП «ГРОМАДА»

Відповідно до рішення виконавчого комітету Боярської міської ради № 3/13 від 11 квітня 2024 року, для КП «Громада» встановлено вартість платних послуг неосновного виду діяльності (неліцензованих видів діяльності) на вивезення рідких відходів для всіх категорій споживачів:

для населення — 170,00 грн/м куб. з урахуванням ПДВ;
для бюджетних споживачів — 176 грн/м куб. з урахуванням ПДВ;

для інших споживачів — 180 грн/м куб. з урахуванням ПДВ.

Для замовлення послуги — звертайтеся за тел. КП «Громада»:

067 255 33 83
067 255 33 50

СУЧАСНІ ДЕВАЙСИ – ДІТЯМ

КУ «Інклюзивно-ресурсний центр Боярської міської ради» отримала 20 планшетів для навчання дітей у рамках співпраці Київської обласної військової адміністрації з французькими партнерами з регіону Іль-де-Франс. До реалізації проекту долучилась організація Federation Nationale de Protection Civile.

«Якісна освіта неможлива без

сучасної техніки. Попри війну ми прагнемо забезпечити нашим дітям повноцінне безпечне офлайн-навчання. А для цього потрібні гаджети. Тому ми вдячні нашим міжнародним партнерам, які розуміють, що війна — не привід ставити на паузу освіту і допомагають забезпечувати наших дітей сучасними девайсами», — наголосив Голова КОВА Руслан Кравченко.

Планшети будуть використовуватися для організації індивідуальних корекційно-розвиткових занять з дітьми з особливими освітніми потребами та налагодження альтернативної комунікації під час корекційних занять.

В Інклюзивно-ресурсному центрі зазначають, що в реалії сьогодення наявність сучасних гаджетів значно покращить надання корекційно-розвиткових послуг.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Боярська громада, як асоційований член Європейського Альянсу міст і регіонів з відбудови України, взяла участь у 10 Європейському Саміті регіонів та міст, який відбувся 18-19 березня у місті Монс (Бельгія).

До гостей Саміту звернулись з промовами Президент Європейського комітету регіонів Вашку Ілідіу Алвеш Курдейру, Генеральний секретар ООН Антоніо Гут'єреш, Президентка Європейського парламенту Роберта Меццолла та інші почесні спікери.

Про участь у заходах розповіла перша заступниця Боярського міського голови Тетяна Кочкова: «У рамках заходу відбулося багато цікавих виступів та дискусій на тему згуртованості, підсилення розвитку місцевого самоврядування, пріоритетних напрямків діяльності громад тощо.

Однією із найбільш значимих подій другого дня Саміту стала панельна дискусія, присвячена відновленню України та визначенню основних цілей напружовань, які будуть озвучені на конференції у Берліні в червні цього року.

Важливим меседжем для всіх було бажання повноцінної співпраці громад і міст України та Європейського союзу, спрямованих не тільки на відбудову інфраструктури, а й на відновлення людського капіталу, як основної цінності розвитку. 10-й форум міжрегіонального співробітництва «Європо, давай співпрацювати» (Eugore, let's cooperate) відбувся 20-21 березня 2024 року в місті Антверпен (Бельгія).

Метою заходу було об'єднати людей всієї Європи, які зацікав-

лені та готові до міжнародного співробітництва. Також у рамках заходу відбулося офіційне відкриття та представлення третьої хвилі проєктів і запрошення до участі нових членів, зокрема України.

Цікаві лекції, воркшопи, обговорення, відповіді на питання, представлення ідей майбутніх проєктів, поширення досвіду існуючих успішних практик.

Розповіли про Боярську громаду, налагодили багато цікавих контактів, поділились власним досвідом з європейськими колегами і повертаємось із цікавими кейсами.

Попереду багато роботи, але ми готові бути партнерами і рухатись вперед.

Неймовірно насичена і напружена зустріч української делегації у Брюсселі відбулася з координаторами програм Генерального директорату з регіонального розвитку Європейської комісії.

Ми почули багато слів підтримки, щиро віру у перемогу України, отримали інформацію про поточні і майбутні програми. Українці — повноцінна частина демократичного суспільства, але ми невідомі Європі, і часом вони не знають, як правильно працювати та втілювати ідеї з нами.

Найщиріші слова подяки Cities4Cities United4Ukraine за запрошення представників Боярської громади і можливість познайомитися з неймовірними людьми.

Світ відкриває безмежні можливості. Маємо будувати міцні стосунки і наше майбутнє», — наголосила Тетяна Кочкова.

У МОЛОДІ Є ВЛАСНИЙ ПРОСТІР

18 березня відбулася радісна подія для молоді Боярської громади — урочисте відкриття приміщення Боярського молодіжного центру МолодьSpace.

Молодіжний простір готовий стати осередком для народження нових ідей, для навчання та розваг, для цікавих зустрічей та комунікацій за адресою: Міська бібліотека — філія для дітей № 2, що знаходиться в Боярці по вул. Петлюри, 41.

На початку минулого 2023 року було створено Боярський молодіжний простір МолодьSpace. Навіть без власного приміщення активною молоддю було реалізовано багато цікавих проєктів, зокрема «ЛідерСамп» та «ЛідерСамп 2.0», проводилися кінопокази, майстер-класи, тренінги, спортивні заходи, зустрічі зі спікерами з саморозвитку тощо.

Нове приміщення дасть молоді широкі можливості для

проведення зустрічей, цікавих заходів, освітніх проєктів та інших активностей.

Простір обладнаний та оснащений усім необхідним для організації різноманітних заходів відповідно до потреб та запитів молоді.

Поява цього простору стала можливою завдяки злагоженій плідній співпраці Боярської міської ради, Управління культури, молоді та спорту Боярської міської ради, КЗ «Боярська публічна бібліотека» та КП «Боярський інформаційний центр».

У рамках підписаного меморандуму про співпрацю БО «БФ «Ега Ukraine» (Віктор Камінський) з КП «БЦ» було подано проєкт та отримано грант від Youth Up та UNICEF на оздоблення та облаштування приміщення для молодіжного простору. Боярські художниці Анна Кшановська та Наталія

Павлушинська виконали його художнє оформлення.

За фінансову допомогу від міста-побратима Дуе (Франція) придбано меблі та обладнання.

В офіційному відкритті взяли участь численні гості: делегація з міста-побратима Біржай (Республіка Литва), яка саме перебувала з офіційним візитом в нашої громаді, а також заступники начальника Управління молоді та спорту КОВА Світлана Назарук, голова Київського обласного молодіжного центру Андрій Михайлов, представники КМДА та багато інших.

Боярський міський голова Олександр Зарубін щиро подякував за плідну роботу всім, хто долучився до реалізації проєкту.

Звісно, були теплі слова подяки за допомогу та подарунки від гостей. А також кава та солодощі.

ВЕСНЯНА ТОЛОКА У ЗАБІР'І

Весна — це час буяння і цвітіння дерев та квітів, а також генерального прибирання сміття, яке дивним чином «з'являється» там, де раніше його не було.

Стихийні сміттєзвалища — це стихійне лихо нашої землі, свідчення близькості деяких людей до традицій північного сусіда, який звик загиджувати все, до чого може дотягнутися.

З початком повномасштабного вторгнення на підступах до столиці створювалися фортифікаційні споруди. Тоді на

території лісу між Забір'ям і Бояркою було викопано великий рів. На щастя, ворога спинили раніше і ця споруда не знадобилася.

Але спритні людиці за час, доки триває війна, встигли використати цей рів на власний розсуд — як місце скидання побутового сміття.

Завдяки зусиллям працівників КП «Громада» 12 квітня було прибрано цю територію від сміття, а також встановлено перешкоди на під'їздах до рову.

Як розповіла староста с.

Забір'я Олеся Бондаренко, окрім прибирання фортифікаційної споруди, яке взяли на себе працівники КП «Громада», до прибирання інших локацій на території села, включно з узбіччями серпантинної дороги, долучилися працівники дитсадку, школи, медамбулаторії, клубного закладу, члени футбольної команди та небайдужі жителі села.

Значну допомогу надав житель Забір'я Богдан Саханда, який придбав сміттєві пакети та рукавички.

КОЗАЦЬКИЙ КВЕСТ У МАЛЮТЯНЦІ

На базі Малютянської гімназії 3 квітня відбулась територіальна національно-патріотична квест-гра «У пошуках козацького скарбу».

У грі взяли участь 9 роїв середньої групи із закладів освіти Боярської громади: «Бойові бджоли» з БАЛ «Престиж», «Козацька чайка» з Новосілівської гімназії, «Синьо-жовті зорі» з БАЛ «Гармонія», «Росомахи» з Тарасівського академічного ліцею, «Відвага» з Малютянської гімназії, «Січова варта» із Забірського ОЗО, «Патріот» з ОЗО БАЛ ім. Є. Коновальця, «Орлята» з Боярської ЗОШ №1, «Боярські харцизяки» з БАЛ «Інтелект» та 1 збірний рій: «Коти-вояки».

У ході гри кожен рій отримав маршрутний лист та відвідав 10 куренів, де виконував завдання патріотичного спрямування. Також відбувся конкурс рйових та

конкурс «Троїсті музики», після яких учасники знайшли справжній козацький скарб.

На заході були присутні представники Боярської міської ради на чолі із заступницею Боярського міського голови Наталією Ульяною, Інституту проблем виховання НАПМ України та науково-освітнього центру патріотичного виховання молоді Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», а також Управління освіти БМР.

Призові місця розділились таким чином:

I місце — «Синьо-жовті зорі»,
II місце — «Бойові бджоли»,
III місце — «Росомахи»,
A IV місце отримали відразу

три рої — «Відвага», «Боярські харцизяки» та «Орлята».

Після насиченої гри всі учасники отримали солодкі подарунки та пригостилися козацьким кулішем.

ОБМІН ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ ВІДТЕПЕР У ЦНАПІ

Управління «ЦНАП» виконавчого комітету Боярської міської ради розпочало надавати адміністративну послугу щодо обміну посвідчення водія старого зразка на нове.

Для отримання консультацій звертайтеся до ЦНАПу за адресою: м. Боярка, вул. Грушевського, 39, каб. 102 або за телефоном: (063) 187-42-68.

НЕ НЕСІТЬ ШТУЧНІ КВІТИ ПОМЕРЛИМ

У Боярській міській територіальній громаді було ухвалено рішення про обмеження реалізації та використання штучних квітів, інших ритуальних товарів, виготовлених з пластику.

Згідно з рішенням виконавчого комітету Боярської міської ради № 5/20 від 6 липня 2023 року, продавати, використовувати, покладати на об'єкти благоустрою (кладовища, меморіальні комплекси, пам'ятки тощо) штучні квіти, вінки, корзини, виготовлені з пластику та полімерних матеріалів, заборонено не лише у поминальні дні, а й у всі інші.

Для проведення роз'яснювальної роботи старостам Боярської міської територіальної громади рекомендо-

вано розмістити на входах до кладовищ, розташованих на території Боярської міської територіальної громади, інформаційні стенди (таблички) про обмеження використання мешканцями пластикових та інших штучних квітів, а також їх шкідливий вплив на природу.

Варто нагадати, що вже не один рік поспіль українців закликають відмовитися від використання полімерних квітів для збереження екології.

Штучні квіти на кладовищах після втрати своєї естетичності викидаються й купуються нові. На жаль, такий вид пластикової продукції не переробляється, а лише забруднює навколишнє середовище, адже пластик розкладається від 100 до 500 років.

БОЯРКУ ВІДВІДАЛИ ПАРТНЕРИ З ЛИТВИ

Боярську громаду відвідала офіційна делегація партнерського міста Біржай (Литовська Республіка).

Разом із мером Kestutis Knizikevicius, депутатом муніципалітету Giedrius Mociunas та головою департаменту сільського господарства Sandra Balciuniene поклали квіти на Алеї Героїв Небесної Сотні в Києві на честь вшанування пам'яті загиблих Героїв, відвідали пам'ятне місце на Майдані Незалежності, де встановлені прапори на честь полеглих воїнів і разом долучились до мирної акції «Полон вбиває» на підтримку захисників міста Маріуполь, яких росіяни досі утримують у полоні.

Офіційний візит делегації міста-партнера Біржай до Боярської громади мав насичену програму.

Після зустрічі з представниками управління та відділів у приміщенні Боярської міської ради, представники делегації вирушили до Алеї вшанування пам'яті загиблих Героїв у парку Перемоги.

«Ми дякуємо Героям за їх щоденний подвиг і розуміємо жертви, які приносить Україна. Ми розділяємо ваш біль і дякуємо за

незламність і волю до перемоги», — наголосив мер міста Біржай Кестутіс Князиковічус.

Шановні гості також відвідали школу і укриття, де українські діти вимушено перебівають, познайомилися з роботою старост, житлово-комунальної сфери міста та оперативно-рятувальних служб.

Кульмінацією візиту делегації стала участь у офіційному відкритті Боярського молодіжного простору МолодьSpace.

Боярський міський голова Олександр Зарубін щиро подякував меру міста Біржай та представникам делегації за мужність і справжню дружбу, що у важкі часи є найбільшою цінністю, і значив, що спільними зусиллями обидві громади зможуть реалізувати багато успішних проєктів.

Дякуємо за постійну підтримку і допомогу.

КОНКУРС ЧИТЦІВ

Нагородженням переможців 9 березня завершився VIII конкурс читців ім. Т. Г. Шевченка «Живе слово Кобзаря» Боярської місь-

кої територіальної громади.

Шевченкове слово завжди пробуджувало український дух у наших серцях, воно було зброєю у боротьбі за нашу свободу і незалежність. Особливо зараз ми

відчуваємо і розуміємо це.

Щиро вітаємо всіх учасників конкурсу та їх наставників за вивчення творів Великого Кобзаря, а також вітаємо переможців.

НОВИЙ СЕЗОН ПІДПАЛІВ ТРАВИ І СМІТТЯ РОЗПОЧАТО

Випал - це далеко не єдиний метод боротьби із сухостоєм. Громадяни можуть обирати безпечніші альтернативи. Але підпал потребує найменших фінансових витрат. Крім збільшення штрафів, слід посилювати ще й систему контролю над палаючими. Тільки тоді, коли громадяни розумітимуть, що незалежно від масштабу наслідків, вони будуть покарані, весна на Київщині перестане бути сезоном пожеж.

У Боярській міській терито-

ріальній громаді було проведено рейд-моніторинг по екосистемах із застосуванням квадрокоптера для відстеження поточної ситуації з палаючими. З висоти добре видно дим, навіть із поблизу розташованих населених пунктів. Разом з представниками Боярської міської ради в заході взяли участь фахівці Служби порятунку, Національна поліція і лісники.

Серед поодиноких відпочивальників і прибиральників

учасники рейду натрапили і на малечу, яку вивіз на природу вихователь. Інструктаж вимушені були пройти всі присутні. Але вони і не заперечували, навіть охоче долучались до діалогу з фахівцями, ділячись своїм «багатим» досвідом.

Якщо ви бачите осередок займання лісу чи трави — не проходите повз, а фіксуйте осіб, можливо причетних до підпалу, телефонуйте в Службу порятунку за номером 101!

ЛІКАР ВІТЮК – СЛАВНИЙ ЛИЦАР БОЯРСЬКИЙ

Володимир Павлович Вітюк (22.05.1941 – 02.09.2023) – лікар, хірург. Сотні успішно проведених ним операцій врятували безліч людських життів та зберегли здоров'я тим, хто, здавалось, перебував у безнадійній ситуації.

Але Володимир Вітюк ще й громадський діяч, громадянин у найвищому, найшляхетнішому значенні цього слова.

Щось було в ньому таке, що поєднувало із дон Кіхотом – славним лицарем романтичної епохи в Європі.

У романі Сервантеса дон Кіхот – безкорисливий, благородний («Благодородство – здатність сприймати красу, красу природи, красу мистецтва, красу людини тощо», О. Довженко), кришталеву чесний, готовий будь-якої хвилини прийти на допомогу приниженим та ображеним.

Саме такі думки і порівняння приходили мимоволі, коли я спостерігав за способом мислення та діями Володимира Павловича. І напівжартома, напівсерйозно «величав» його: «Ви – славний лицар дон Кіхот боярський».

Народився Володимир Павлович 1941 року в Мінську, дитинство пройшло в сільській місцевості. «Село давало людям поетів і композиторів, а місто – футболістів», – казав Борис Ілліч Олійник.

Одного разу, коли хлопчик Володя серйозно захворів, на допомогу прийшов лікар німецької окупаційної армії.

Свій день народження, а

саме 22 травня, Володимир відзначав особливо. Це був день, коли у 1861 році відбулось перепоховання Тараса Шевченка. Поховали його на високій могилі, щоб, як він написав у «Заповіті», «було видно, було чути» як Дніпро понесе кров ворожу, кров москаля («москалі – лихі люди, роблять лихо з нами») до синього моря.

Саме в цей день, 22-го травня патріоти збиралися біля пам'ятника Тарасу Григоровичу в Києві, а московська влада, її «караючий меч» – КДБ – працював на повну потужність.

Незважаючи на небезпеку бути заарештованим, Володимир Павлович неодноразово

відзначав свій день народження біля великого Кобзаря.

Все свідоме життя Вітюка, окрім професійної хірургічної діяльності, – це невтомна подвижницька діяльність заради України.

Це саме за його ініціативи і невтомної енергії вдалося створити телефільм «Дума про вчителів», центральним персонажем якого був Іван Юхимович Коваленко, боярський вчитель-дисидент, а згодом політичний в'язень радянських концтаборів.

Володимир Павлович був залюблений у творчість Василя Симоненка. За його ініціативи і участі у 2015 році у Боярському міському будинку культури, а у 2018 році у Боярській ЗОШ № 3 проведено вечори пам'яті поета, в яких узяли участь народний артист, Герой України Анатолій Паламаренко, бандурист із «бронзовим» голосом Максим Воловоденко та учні шкіл.

Ніби відчуваючи небезпеку, яка насувається з півночі, задовго до повномасштабного вторгнення він мріяв, аби у Боярці було поставлено спектакль за поемою Володимира Самійленка «Гей». Хотів, аби у всій Україні знали, що ще сто років тому у поемі поет писав про «народ дикий та безправний», який «під батогами своїх шалених ватажків... претяся на народи всіх країв». І там, «де він проходить... лишає всюди пустку за собою». Бо крім терору, дикунства та матерщини той народ більше ні на що не здатний.

Але, на жаль, не судилося, не вистачило сил у Володимира Вітюка донести ідею щодо створення постановки поеми «Гей».

Одного разу Володимир Павлович заговорив про пам'ятник Т. Г. Шевченку, встановлений у Березані, де він колись жив і працював, про «Розриту могилу» поета, про багатющий місцевий краєзнавчий музей. Тому ми відвідали Березань, познайомилися з його друзями. Переконалися, що славні люди живуть у Березані. Засновниця, берегиня, душа історико-краєзнавчого музею Березані Галина Рих чверть віку збирала і упорядковувала Березанський міський народний краєзнавчий музей. Тоді у свої 90 років захоплюючи розповідала про експонати, про славу Березань, яку відвідував і шанував Тарас Григорович.

По-хорошому радіючи за березанців, у нас виникла дещо наївна ідея про спорудження пам'ятника Шевченку у Боярці. Нас підтримали представники Боярської міської ради, Православної церкви України, народний артист Анатолій Паламаренко, який погодився виступити у Боярці з благодійним концертом, залучивши до нього майстрів з капели бандуристів; Спілка письменників України (голова Михайло Сидоржевський); низка інших організацій та просто благородних людей.

А пам'ятник великому Тарасу у Березані дійсно прекрасний. Як і пам'ятник нашому Пророку в Яготині роботи скульптора Івана Гончара. До речі, подібні пам'ятники з урахуванням скульптурного зображення Тараса роботи І. Гончара (про це мені і депутат Боярської міської ради Андрію Арчакову розповів директор цього музею Петро Гончар) споруджено з нагоди 150-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка у Вашингтоні, де на відкритті пам'ятника були присутні п'ять президентів. Один діючий – Дуайт Ейзенхауер, два экс-президенти, зокрема Г. Трумен, і два на той час майбутні президенти – Буш і Клінтон.

Подібний пам'ятник встановлено у Варшаві за сприяння поета Дмитра Павличка та президента України Віктора Юшенка.

Задумалися. За свідченнями деяких краєзнавців, Тарас Григорович у Боярці, як у Березані чи Яготині був, а пам'ятника, якщо не брати до уваги отой більш ніж скромний бюст біля Будинку культури, немає.

Подібно, як на початку ХХ століття представники української інтелігенції (Леся Українка, Олена Пчілка, Василь Стефаник, Ольга Кобилянська та ін.) збирали кошти на пам'ятник Котляревському у Полтаві (і за три роки таки зібрали!), так і ми почали збір коштів на пам'ятник у Боярці. За попередніми підрахунками, сума кошторису становить півтора мільйона гривень.

Було вирішено провести низку зустрічей з колективами лікарів, вчителів, працівників музеїв, бібліотек. Розуміли, що йде повномасштабна війна з нашим споконвічним ворогом, який поставив собі за мету знищити нашу державу: як у 1708 р. вчинив у Батурині, у 1918 р. у Києві, а у 2022 – у Бучі.

Терор у тій чи іншій формі (катування, розстріли, голодомори, розкуркулювання, депортації, виселення, русифікація) – це те, з чим приходили до нас «асвабідателі». Терор 316 років, від Батурина до Бучі. Безперервно!

А зараз – повномасштабна війна... Давайте згадаємо, як під час Другої світової війни, коли стояло питання: бути чи не бути Англії, – то була пропозиція викреслити із бюджету держави витрати на культуру. Але тодішній прем'єр-міністр Вінстон Черчилль різко відповів: «А за що ж ми тоді воюємо, як не за культуру?!» І залишив витрати на культуру на рівні довоєнних бюджетів.

Впродовж двох років ініціативній групі щодо спорудження пам'ятника Т. Шевченку у Боярці вдалося зібрати трохи більше десяти тисяч. Вніс Володимир Павлович три тисячі грн., вніс я п'ять, Анатолій Паламаренко – понад тисячу та лікар Київської лікарні Сергій Зайцев 500 грн. Відгукнулися благородні (низький

уклін їм) мої однокурсники – студенти 1954-1959 рр. Жанна Гейдерман та Наум Фельдман, які прислали із США, де вони нині проживають, по 50 доларів. Було ще кілька внесків по 100-150 грн. От поки що і все.

У вересні минулого року Боярка прощалася із своїм почесним жителем – лікарем Володимиром Павловичем Вітюком. Прощалися колеги, вчителі, просто небайдужі люди та представники Боярської міської ради з міським головою на чолі.

Прийшла попрощатися і група жителів Березані, яку привіз із собою їх лідер Михайло Ніколенко.

Сумна процесія рушила до Свято-Михайлівської церкви, де поминальну службу очолив священник ПЦУ Василь Лило.

У той момент мені пригадалося, що кілька років тому Володимир Павлович хотів зайти в цей храм з державним прапором України в руках. Тоді московський піп (а цей храм у Боярці донедавна належав окупаційній гундяєвській церкві) виштовхав у плечі літню людину, шанованого лікаря, одного з найпопулярніших людей Боярки за поріг храму.

Поховали Володимира Павловича після відспівування у Михайлівській церкві на почесному місці Боярського кладовища, неподалік від місця, де хоронять тих, хто загинув у війні проти нашого споконвічного ворога – московії.

А найкращою шаною славному лікарю Володимиру Павловичу Вітюку уже після того, як він відбув у засвіти, буде встановлення пам'ятника великому Тарасу в місті, де Шевченко був, а Вітюк жив і творчо працював!

*Борис Васильченко,
друг Володимира Вітюка*

ШАЛЕНІ БАРАБАНИ КИРИЛА КОРЗУНА

Шалений ритм і драйв, харизма та емоції, які виплескуються через кожен порух тіла, насолода від того, що ти робиш. Це все — про 12-річного барабанщика, боярчанина Кирила Корзуна, який стрімко здобуває популярність серед музикантів та глядачів.

Кирил Корзун народився в Боярці 12 жовтня 2011 року. Хтось вперше подарував хлопчику барабан, який одразу став улюбленою іграшкою. Йому тоді не було й двох років. А

далі нові барабани змінювали поламані. Батько Віталій любить рок-музику, малому це теж подобається. Так ритми увійшли в життя майбутнього барабанщика.

Коли Кирил почав діставати ногою до педалі бас-бочки, в його життя увійшли справжні барабани. Разом із батьком хлопець їздив до Антона Моса на репбазу, яка знаходилася в підвальному приміщенні Боярської ЗОШ № 5. Спочатку спостерігав за репетиціями музикантів, потім пробував барабанити. Ще з

першого класу школи Кирило почав просити: «Я хочу вчитися грати на барабанах». Перша вчителька Ірина Коцар у Боярському академічному ліцеї «Престиж», де навчається Кирил, підтримувала його в цьому бажанні.

«Я сподівалася, що заняття кікбоксингом та футболом витіснять любов до барабанів, — розповідає мама Дарина. — Але Кирил однак хотів грати на барабанах».

Довелося шукати вчителя. Так відбулося знайомство з Тетяною Бабенко. Тоді Кирилу було дуже важко, іноді до сліз. Переломний момент настав після його «гостьового» виступу під час звітнього концерту учнів КПМЗ «Боярська дитяча мистецька школа».

З третього класу Кирила записали до музичної школи, він почав стрімко опановувати барабани і завдяки своїй вчительці Тетяні Бабенко ще більше полюбив грати. Відео з Кирилом вчителька поширювала в соціальних мережах і хлопця помітили. Його запросили до київської музичної школи «Мюзикленд», а також барабанщиком до дитячого гурту «Hard Fire».

З 2020 року навчати Кирила взявся барабанщик групи «Тінь сонця» Пилип Харук. Юний барабанщик продовжував прогресувати: хлопець освоїв кардан, збивки, ритми.

Почалися концерти, конкурси та перемоги, які сприяли швидкому розвитку. Під час одного з концертів у Боярці Кирил познайомився з гуртом «Карна» та зокрема з їх драмером Олегом Білоусом, він же Боб. Саме Боб порадив придбати для малого справжні робочі барабани та взявся трохи позайматися з ним. Мов-

ляв, дайте мені малого, я навчу його нормально «рубать». Боб дав Кирилу розуміння музичної подачі, удару, таймінгу та інших професійних навичок.

Усі вчителі Кирила вклали в нього багато сил, терпіння, знань і досвіду. Завдяки цьому відеоролики з його виступами завірусилися у ТікТок та принесли хлопцю велику популярність.

Майстерність не дається Кирилу даремно — у нього часто збиті до крові руки, у пластирах та в мозолях. За час війни Кирил зі своїм вчителем Бобом розвивають новий проєкт — групу «Усоге». Підлітки грають свою музику на тексти, написані вокалісткою у стилі метал-кор.

Кирилу пощастило з батьками. Хоч Віталій і Дарина не музиканти, але обоє дуже люблять музику. Дідусь Кирила Ігор Новак свого часу був барабанщиком в одному з боярських гуртів. До речі, молодший брат Кирила — семирічний Святослав — теж займається музикою, грає на гітарі, співає та мріє про власний гурт.

Підтримка найрідніших людей та віра в нього допомагають юному музиканту. Кирил поєднує навчання в БАЛ «Престиж» із репетиціями та заняттями у музичній школі. Йому подобається фізика і не подобається фізкультура. Хоча гра на барабанах потребує значної сили та витривалості. Навантаження особливо зростає під час підготовки до виступів та концертів.

Хлопець зізнається, що успіхи не даються йому легко. Доводиться наполегливо працювати, нині більше уваги приділяє роботі лівої руки, адже для барабанщика це дуже

важливо.

Свою сильною стороною Кирил вважає те, що він відрізняється від інших. «У мене є власна подача, я граю з плеча, у мене є харизма та здатність виразити музичний твір не лише завдяки барабанам, а й своїм обличчям».

Під час концерту він може зламати декілька паличок, відпрацьованим рухом, непомітно для інших, зламану паличку змінює нова. Йому подобається міцна потужна енергійна музика: хард-рок, метал-кор, серед його кумирів — легендарний барабанщик групи Slipknot Джої Джордисон.

Своє майбутнє Кирил бачить у музиці, планує після 9 класу вступати до коледжу, потім отримати вищу освіту.

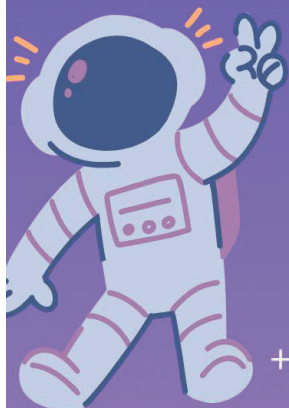
Восени минулого року Кирила Корзуна запросили на зйомки талант-шоу телеканалу ТЕТ «Україна неймовірних людей». Прем'єра першого випуску шоу відбулася 16 березня 2024 року на телеканалі ТЕТ. Кирил з Боярки — саме так його представили на сцені — став першим фіналістом шоу.

У травні має відбутися фінал шоу «Україна неймовірних людей» і жителі нашої громади зможуть підтримати свого юного земляка, а також пишатися його новими вершинами.

Ми шукаємо саме тебе!

- молодий та ініціативний
- креативний і творчий
- володієш українською
- знаєш англійську
- знайомий з соцмережами
- готовий вчитись

Молодший працівник

+38063-512-43-93

РЕКЛАМА

Втрачене посвідчення учасника бойових дій серії УБД №129370, видане Командуванням ВМС ЗС України 11.08.2017 р. на ім'я Квітко Олексій Іванович, вважати недійсним.

Втрачений додаток до Атестації серії КХ №13675142 про повну загальну середню освіту, виданий 20 червня 2000 року Боярською загальноосвітньою школою І-ІІІ ступенів №3 Києво-Святошинського району Київської області з нагородженням золотою медаллю «За особливі успіхи в навчанні» на ім'я Кривень Людмила Вікторівна, вважати недійсним.

Втрачений додаток до Свідчення КХ №10491573 про базову загальну середню освіту, виданий Боярською загальноосвітньою школою № 3 І-ІІІ ступенів 10 червня 1998 року на ім'я Кривень Людмила Вікторівна, вважати недійсним.

Втрачене свідоцтво про базову загальну середню освіту серії КХ № 51721861, виданий 16.06.2020 року Боярською ЗОШ № 5 Борисенку Івану Олександровичу, вважати недійсним.

Втрачений атестат про середню освіту серії КХ № 51721861, виданий 16.06.2020 року Боярською ЗОШ № 5 Борисенку Івану Олександровичу, вважати недійсним.

Втрачений атестат про повну загальну середню освіту серії КХ № 12786760, виданий 19.06.2000 року Боярською загальноосвітньою школою № 5 Києво-Святошинського району Київської області Ткаченко Оксани Василівні, вважати недійсним.

Втрачений додаток до атестації про повну загальну середню освіту серії А № 208372, виданий 19.06.2000 року Боярською загальноосвітньою школою № 5 Києво-Святошинського району Київської області Ткаченко Оксани Василівні, вважати недійсним.